

(Софонії, 2:5 – 3:1)

Почуй нас, Господи, і поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчення Книги пророка Софонії. 2-й розділ цієї Книги розпочинається пророцтвом про суд над народами. Ми читаємо з 1-го вірша: «Посоромтеся та застидайтесь, народе без сорому, поки народиться установлене, мине день, як полова! поки не прийде на вас лютість гніву Господнього, поки не прийде на вас день Господнього гніву! Шукайте Господа, всі покірні землі, хто виконує право Його! Шукайте правди, шукайте смирення, може будете сховані ви в день Господнього гніву! Бо Газа збезлюдніє, Аскалон опустіє, опівдні з Ашдоду всіх повиганяють, а Екрон викорінений буде» /Соф.2:1-4/.

Тут згадані чотири міста філістимського краю, що будуть засуджені та покарані. Хтось може запитати: "Чому Бог тут не згадав про місто Гат? Це було знамените місто". Справа в тому, що в той час місто Гат знаходилося під владою південного царства – Юдеї. Вказані чотири міста – Газа, Аскалон, Ашдод та Екрон будуть засуджені і покарані.

"Бо Газа збезлюдніє, Аскалон опустіє". Зазначу, що сьогодні Газа є безлюдним, а Аскалон – опустілим місцем. Існує ще одне місто з назвою Аскалон, однак воно знаходиться не на руїнах древнього Аскалону. Стародавній Аскалон стояв на морському узбережжі. Мені довелося побувати там, я бачив руїни стародавніх споруд.

"Опівдні з Ашдоду всіх повиганяють". Всіх жителів Ашдоду було вигнано з міста, і це сталося опівдні. У тих краях люди завжди дотримувалися денного відпочинку; в південних країнах цей звичай називається сієстою. Скажімо, в багатьох містах Південної Америки ви не можете зайти у жоден магазин десь з одинадцятої до третьої чи четвертої години дня. Через спеку всі магазини закриваються. Ви гаятимете час, якщо намагатиметеся знайти бодай один відчинений магазин. Ви можете вирушити за покупками ввечері, однак вдень, у спеку, настає час сієсти. В Ашдоді був дуже теплий клімат. І хоча місто було розташоване на березі моря, влітку там було вельми спекотно. Пророк Софонія провіщає, що місто буде зруйноване, а його жителі будуть вигнані в саму спеку. Інакше кажучи, ворог захопить місто зненацька для його мешканців. Це місто практично було стерте з лиця землі. Сьогодні ця територія належить Ізраїлю. Ізраїльтяни високими темпами ведуть там будівництво житла, збудували нафтопереробний завод та великий порт. Цей порт став одним з

найважливіших портів країни. Але тоді, в минулому, місто було вщент зруйноване. Навіть руїни не збереглися.

"А Екрон викорінений буде", - сказав Бог. Так воно і сталося. Екрон був викорінений, навіть сліду не лишилося від нього. Бог говорить далі:

"Ой, горе мешканцям помор'я, народів критському! Слово Господнє проти вас, о Ханаане, краю філістимлянський! Я тебе знищу так, що не буде мешканців".

/Соф.2:5/

"Горе народів критському!" - говорить Бог. Критський народ - це жителі та вихідці з острова Крит. Вірогідно, вони були філістимлянами. Слово "філістимлянин" у перекладі означає "емігрант". Так називали тих, хто прибув на ту землю з інших країв. В цьому, між іншим, ми знаходимо відповідь на таке запитання, яке ставлять деякі люди: "Яке право мав Ізраїль виганяти філістимлян з їх рідної землі?" Та земля не була їх рідною землею. В дійсності вона належала Ізраїлю ще задовго до того, як там з'явилися філістимляни. На цій землі жили Авраам, Ісак, Яків та їхні нащадки, котрі потім потрапили в єгипетський полон. Саме в цей час там оселилися філістимляни.

"Слово Господнє проти вас, о Ханаане, краю філістимлянський! Я тебе знищу так, що не буде мешканців", - проголошує Бог. Він говорить, що суворо покарає їх. Між іншим, коли в останній раз вам доводилося бачити філістимлянина? Цей народ повністю зник.

"Помор'я стане пасовиськом, для пастухів луками, кошарою для овець".

/Соф.2:6/

Це вже давно виповнилося, вказані тут умови існують вже майже два тисячоліття. Бог провіщає:

"Це узбережжя дістанеться останкові дому Юдиного, і вони там пастимуть. Увечері відпочиватимуть у будинках аскалонських, бо Господь, Бог їхній, до них навідається, і поверне їх з неволі".

/Соф.2:7/

Бог дає Своему народові обітницю повернути його з неволі на цю землю, заселену філістимлянами, що була частиною території, яку Бог дав Авраамові. В мене є декілька фотографій жителів Ізраїлю, що відпочивають на аскалонському пляжі. Це чудовий піщаний пляж на березі Середземного моря. Виповнення цього пророцтва можна побачити кожного дня в тім краї, однак завтра ситуація може радикально змінитися. Я глибоко переконаний в тому, що те, що ми бачимо там сьогодні, ще не є виповненням цього пророцтва, оскільки Ізраїль знову буде змушений полишити цей край до свого остаточного повернення до Бога.

Бог рухається у напрямку з заходу на схід і тепер говорить про народи, що жили поряд з Юдою:

"Чув Я ганьбу Моавову та образи Аммонових синів, коли вони знущалися над Моїм народом і величалися своїм краєм. Тому - як живий Я! - говорить Господь сил, Бог Ізраїля, - стане Моав, як Содом, а Аммонові сини - як Гоморра: землею тернини, і солончаком, пустинєю навіки! Останок Мого народу візьме їх, як здобич, решта Мого народу їх забере у спадщину".

/Соф.2:8,9/

На протязі свого життя мені довелося побувати в різних країнах. Найбідніший, найзлиденніший край, що я бачив - це хашімітська область в Йорданії. Ця область займає землі, що у давнину належали моавитянам та аммоніям. Сьогодні головним містом того краю є місто Амман. Навряд чи взагалі існує бідніший край, аніж цей. Отож, це пророцтво повністю виповнилося. Бог говорить:

"Це буде їм за їхню гординю, за те, що величались і глузували з народу Господа сил".

/Соф.2:10/

Вони будуть покарані за свою гординю та пихатість, а, як вам добре відомо, гординя була найпершим гріхом диявола.

"Господь буде грізний проти них, бо Він знищить усіх богів землі, і тоді вклоняться будуть Йому кожен з місця свого, усі острови тих народів".

/Соф.2:11/

Всевишній Бог судитиме і каратиме народи світу за те, що вони відвернулися від Нього. Вони не визнали Його і повністю ігнорували. Сказано в Святому Письмі: "Так як пізнавши Бога, вони не прославили Його, як Бога, і не дякували, а знікчемніли в своїх мудруваннях, і запаморочилося нерозумне їхнє серце. Називаючи себе мудрими, - стали нерозумними; і славу нетлінного Бога змінили на подобу образу тлінної людини, і птахів, і четвероногих, і плазунів" /Рим.1:21-23/. Ось за що Бог покарає їх.

"І ви, ефіопи, теж поляжете від меча Мого", - провіщає Господь.

/Соф.2:12/

Ефіопія знаходиться в Африці. Отож, Бог каратиме народи по всьому світу. Пророк Софонія говорить:

"Він і на північ простягне Свого руку і знищить Ассирію. Він з Ніневії зробить руїну, суху, немов пустиня".

/Соф.2:13/

"Він і на північ простягне Свою руку і знищить Ассирію". Ефіопія розташована на півдні. Але кара Божа впаде і на півночі - Ассирія буде зруйнована. За часів Софонії Ассирія була впливовою державою в світі.

"Він з Ніневії зробить руїну, суху, немов пустиня". Саме в такому стані перебуває сьогодні Ніневія. Сучасне місто Мосул, що стоїть на березі ріки Тигр там, де в давнину стояло місто Ніневія, як мені розповідали, є вельми жалюгідним місцем. Увесь той край до наших днів залишається спустошеним. Пророк провіщає:

"І всі звірі різноманітні стадами спочиватимуть серед неї. І пелікан, і чапля ночуватимуть на різьбових її окрасах, і сови кричатимуть у вікнах, і запустіння буде на одвірках, бо окладики кедрові зникнуть".

/Соф.2:14/

Іншими словами, всі будинки будуть зруйновані. Пророк продовжує:

"Оце воно те місто, те веселе, що сиділо собі безпечно і що говорило у серці своєму: "Я! Немає більш нікого побіч мене!" І як же воно стало руїною, леговищем для звірини? Хто лиш проходитиме попри нього - засвище й махне рукою".

/Соф.2:15/

"Хто лиш проходитиме попри нього - засвище". Побачивши ці руїни, випадковий перехожий з великим здивуванням казатиме: "Отакої! А я думав, що Ассирія була могутньою державою, а місто Ніневія - великим та сильним містом. Однак подивіться на ці жалюгідні руїни, на це спустошення!" Від такого здивування перехожий навіть присвисне. "Й махне рукою" - уточнює пророк. Збентежені люди розводитимуть руки, дивлячись на результати кари, яку Бог надіслав на цей край.

Всемогутній Бог засуджував і карав народи в минулі часи; Він продовжує це робити і сьогодні. Господь Ісус Христос проголосив, що він судитиме народи в майбутньому. Як ми дізналися з Книги пророка Авакума, Бог дуже серйозно займався справами цього світу за життя пророка; Авакум сильно здивувався, коли дізнався про це. Друзі мої! Бог і сьогодні займається справами народів, які живуть в цьому світі. Він карав народи у минулому. Він буде карати їх і в майбутньому.

РОЗДІЛ 3

Перші вісім віршів 3-го розділу завершують ту частину Книги пророка Софонії, в якій йдеться про суд над землею та всіма народами. Напевне, ви вже стомилися від слів пророка про те, яка страшна і сувора кара Божа неодмінно впаде на ізраїльський народ. Ви не знайдете в Святому Письмі сильніших та різкіших виразів за винятком слів Господа Ісуса Христа, що викладені в 23-му розділі Євангелія згідно святого Матвія. Якщо ви порівняєте цей розділ з записаним у Книзі пророка Софонії, ви побачите, що Ісус Христос ще

виразніше говорить про кару Божу, аніж пророк Софонія. Від слів Господа аж кров холоне.

У попередньому розділі Книги було зазначено, що кара Божа впаде на весь світ. Бог покарає кожен народ, що живе на цій землі. В перших п'яти віршах 3-го розділу Бог знову говорить про покарання Його власного народу. Він вказує на дуже конкретні речі. Бог говорить про те, що міру покарання особи визначатиме світло праведності, яким вона володіє. Інакше кажучи, набуті привілеї породжують відповідальність. Твоя відповідальність перед Богом, мій друже, визначається тим, які привілеї ти отримав від Нього. Відверто кажучи, я б скоріше погодився бути завзятим язичником десь у найглухішому куточку Африки, аніж бути членом сучасної церкви, що проповідує Біблію, який чує провіщення благовістя Господнього, але повністю ігнорує його. Давайте не будемо заглиблюватися в те, в який спосіб Бог покарає африканських язичників; тут розглядається не це питання. Однак я знаю, в який спосіб Бог покарає привілейовану особу – ту особу, яка мала можливість почути Слово Боже, однак проігнорувала його. Пророк проголошує покарання Єрусалиму дуже різкими словами; кара Божа буде пропорційною отриманим жителями міста привілеям:

"Горе бунтівничому, сплюгавленому місту, що утискає!"
/Соф.3:1/

В Єрусалимі знаходився священний храм. В ньому було багато священників. В храмі зберігалися свитки з записаним Словом Божим. Коли зі сходу в пошуках єврейського Царя прибули мудреці, у книжників не було ніяких складнощів, аби точно вказати їм місце, де народиться Месія. Проте книжники не проявили до мудреців ані найменшого інтересу. Вони навіть не поцікавилися, чи вірною є інформація мудреців щодо Месії. Книжники добре знали букву закону, але цим і обмежувалися їхні знання. Вони не знали Автора Книги й були дуже далекі від Нього. Бог покарає Єрусалим на підставі всього того світла, яке Він надав його мешканцям.

"Горе бунтівничому, сплюгавленому місту!" – в іншому перекладі – "занечищеному місту". Занечищеність або забрудненість – це не якась нова проблема, що виникла в наші дні. Однак зверніть увагу, що тут мова йде не про зовнішню, фізичну забрудненість. Занапашеність – це не зовнішня людська ознака, це внутрішній стан людини. Причина забруднення навколишнього середовища криється у внутрішній занапашеності людини. Людина стоїть перед Богом занапашеною та сплюгавленою своїми гріхами.

Людина, яка має налагоджені стосунки з Богом, ніколи не викидатиме сміття за паркан сусіди, ніколи не вилитиме помії у чистий веселий струмок. Світ, в якому ми живемо,

забруднюють і отруюють ті, хто не має в собі Бога. Так, наприклад, якимось в одному курортному містечку зібралася велика кількість молодих людей на мітинг протесту проти забруднення навколишнього середовища. Міська влада дозволила провести мітинг на великій чудовій галявині в мальовничому парку. Зазначу, що серед учасників мітингу практично не було віруючих людей. Промовці рішуче засуджували діяльність уряду, що не бачить, як височенні димарі заводів отруюють повітря, як скидаються у ріки неочищені промислові стоки і таке інше. Щиро кажучи, я повністю згоден з ними: люди просто знушаються з навколишнього середовища. Але ось який цікавий і повчальний факт: після закінчення цього мітингу міська влада мусила була виділити чималу суму грошей, а робітники мали добре попрацювати, аби прибрати й привести у належний вигляд галявину, забруднену борцями за чистоту навколишнього середовища! Запевняю вас: занапащеність – це внутрішній стан людини; особа, що ігнорує Бога й не має з Ним налагоджених стосунків, неодмінно забруднюватиме довкілля. Сьогодні людина, по суті, руйнує цю землю, на якій ми живемо. Бог говорить, що Він покарає Єрусалим за його занапащеність, хоча це і було привілейоване місто, місто, якому Бог надав чудові та славетні можливості. Тут мова йде саме про це місто, однак в його жителях ми впізнаємо все людство взагалі. Ось який вирок виніс людству святий апостол Павло: "Руїни та злидні на дорогах їхніх" /Рим.3:16/. Як точно сказано! Дійсно, де б не ступала нога людини, там завжди лишаються купи консервних банок, пляшок та всілякого непотребу.

Чисте довкілля, чисте життя залежить від чистоти серця людини. Але таке чисте серце може надати нам тільки Господь. До нових зустрічей в ефірі, наші дорогі радіослухачі.